

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/91/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514010184
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3514010184.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Ondreja Samaša v trestnej veci proti obžalovanému F. K. pre zločin poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na verejnom zasadnutí 2. októbra 2014 o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 11. júla 2014, sp.zn. 1T 68/2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného F. K. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 11. júla 2014, sp.zn. 1T 68/2014 bol obžalovaný F. K. uznaný za vinného zo zločinu poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 03.11.2013 v čase od 00.01 hod do 02.55 hod v k. ú. obce X., časť A., na vysielacom zariadení spoločnosti Orange, poškodil zariadenie, určené na prenos a príjem GSM signálu patriace spoločnosti Orange Slovensko a.s. a to tak, že úmyselne poškodil a tým úplne znefunkčnil vnútornú mikrovlnnú jednotku verejného telekomunikačného zariadenia, uloženú v skrini záložných zdrojov a to tým spôsobom, že nedovolením prekonaním - prestrihnutím oplotenia a následným poškodením uzamykacích zámkov skrine záložných zdrojov za použitia kombinovaných klieští s modrou rúčkou vnikol do skrine, kde najskôr odpojil batériové ističe a týmto spôsobom v dobe od 1 h do 02.55 h spôsobil výpadok telekomunikačnej siete hlasovej a dátovej 2G služby na vysielacom zariadení Orange a zároveň následne zo skrine odcudzil 7 ks olovených, gelových akumulátorov, modrej farby, 12 V, 160Ah, o hmotnosti cca 43 kg/ks, v celkovej hodnote 1 910,24 Eur, pričom uvedeným konaním spôsobil vyradenie tohto zariadenia z prevádzky, čím prerušil možnosť uskutočniť telekomunikačnú činnosť v čase od 00.01 h do 02.55 h, čím spôsobil poškodenej spoločnosti Orange Slovensko, a. s. so sídlom Metodova 8, Bratislava odcudzením 7 ks akumulátorov škodu 1 910,24 Eur a znefunkčnením vnútornej mikrovlnnej jednotky typu IDU INNOVA škodu 2 991,41 Eur.

Za tento zločin bol odsúdený podľa § 286 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 5, ods. 8 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. zák. okresný súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti Orange Slovensko a.s. Bratislava škodu vo výške 830 Eur a poškodenej spoločnosti Allianz -slovenská poisťovňa a.s. Bratislava škodu vo výške 3.006,12 Eur.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný F. K. v zákonnej pätnásťdňovej lehote odvolanie. V jeho písomnom odôvodnení sám i prostredníctvom svojho obhajcu namietal správnosť napadnutého rozsudku vo výroku, ktorým bol uznaný za vinného zo spáchania zločinu poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 Tr. zák. a to aj podľa ods. 2 písm. a/ Tr. zák. tohto zákonného ustanovenia, pretože neexistuje žiadny dôkaz, podľa ktorého by poruchu všeobecne prospešného zariadenia úmyselne spáchal on, pretože v čase, keď ku nej malo dôjsť sa na mieste činu už nenachádzal, čo potvrdzuje aj svedok T. V.. Aj keď zariadenie na prenos a príjem GSM signálu poškodil on, nebolo to až dňa 3.novembra 2013 v čase od 00.01 hod. a neskôr, ale už v neskorých večerných hodinách, 2.novembra 2013, teda už pred polnocou. Orgánmi činnými v trestnom konaní nebola dôsledne preverovaná okolnosť, že k znefunkčneniu došlo „asi skratom, lebo káble boli spálené a tiež, že k znefunkčneniu mohlo dôjsť aj odpojením batérií“, ako to tvrdil svedok F. I.. Okresný súd preto pochybil, keď ho uznal za vinného zo spáchania zločinu poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia aj podľa § 286 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., pretože za danej dôkaznej situácie to nebolo dostatočným spôsobom preukázané a v tomto smere došlo zo strany okresného súdu k pochybeniu, ktoré sa premietlo aj do druhu a uloženej výšky trestu, ktorý sa vzhľadom k spomenutým okolnostiam a nesprávnej právnej kvalifikácii javí ako trest neprimerane prísny. Domáhal sa preto po zrušení napadnutého rozsudku v uvedených smeroch aj jeho zmeny tak, že bude uznaný za vinného len zo spáchania zločinu poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a v nadväznosti na to aj uloženia primeraného miernejšieho trestu.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť s poukazom na zákonný a správny rozsudok súdu prvého stupňa.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. ani dôvody na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania preskúmal podľa § 317 ods.1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť okrem vytykaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V medziach svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného F. K. nie je dôvodné.

Preskúmaním správnosti postupu konania, predchádzajúceho vydaniu napadnutých výrokov rozsudku odvolací súd nezistil v postupe súdu prvého stupňa chyby, ktoré by už samé o sebe zakladali dôvod pre ich zrušenie.

Okresný súd na hlavných pojednávaniach 28.mája 2014 a 8.júla 2014 (11.júla 2014 bol rozsudok už len vyhlásený) vykonal vo vzťahu k prejednávanému skutku všetky dostupné a potrebné dôkazy v záujme zistenia skutkového stavu veci, objasnenia všetkých skutočností významných pre rozhodnutie a na podklade vykonaných dôkazov správne zistil okolnosti, za ktorých obžalovaný F. K. spáchal skutok uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. V odôvodnení rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods.1 Tr.por. vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného i akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. So zreteľom na to, že dôkazy, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd na seba navzájom nadväzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, nemal ani odvolací súd pochybnosti o správnosti skutkových záverov súdu prvého stupňa. Aj keď obžalovaný spáchanie skutku, ktorý je predmetom napadnutého rozsudku priznal iba čiastočne a poprel, že by svojim protiprávnym konaním aj spôsobil poruchu všeobecne prospešného zariadenia, usvedčený bol okrem svojho čiastočného priznania predovšetkým svedeckými výpoveďami B. M. i F. I., a tiež listinnými dôkazmi a z nich najmä úradným záznamom Obvodného oddelenia PZ Nové Mesto nad Váhom z 3.novembra 2013. Obžalovaný F. K. aj podľa vlastného priznania z miesta svojho bydliska žiadal T. V. o zabezpečenie odvozu pre svoju osobu až v čase okolo 21.30 hod. telefonicky a potom podľa vlastného vyjadrenia už na mieste činu zotrval počas doby približne dvoch hodín a

teda jeho prítomnosť tam aj po polnoci z 2. na 3. novembra 2013 je reálna a vôbec nie je vylúčená, ako to tvrdil vo svojom odvolaní, pričom o jeho úmysle konať protiprávne svedčí aj to, že pred odchodom na miesto činu si zabezpečil biele rukavice, ktoré mal v inkriminovanej dobe aj natiiahnuté na rukách z dôvodu, aby sa nedali zistiť odtlačky jeho prstov. Obžalovaný tiež priznal, že vedel, čo sa nachádza v skrinách, nakoľko v minulosti „sedel“ práve pre krádeže takýchto vodičov a keď červené a modré káble umiestnené na akumulátoroch začal z batérií vyťahovať, tieto začali iskriť a preto v zápätí našiel panel s ističmi, ktoré povypínal. Z rozsudku Okresného súdu Trenčín z 18. októbra 2007, sp. zn. 7T/41/2007, na ktorý aj sám obžalovaný poukázal, bolo pritom zistené, že obžalovaný bol týmto rozsudkom uznaný za vinného a aj právoplatne odsúdený aj pre zločin poškodzovania a ohrozovania všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. pre skutok spočívajúci v podstate v tom, že obžalovaný 3. augusta 2006 v čase okolo 04.00 hod. po príchode k anténemu vykrývaču, patriacemu spoločnosti Orange a.s., nachádzajúcemu sa pri Obci Lúka okrem iného potom, ako sa násilím dostal k rozvádzaču, vypol ističe, čím znefunkčnil činnosť vykrývača a vo vzťahu k tejto skutočnosti obžalovaný sám prehlásil, že porozumel, čo tvorí podstatu citovaného skutku kladeného mu za vinu, tiež podstate konania a právnej kvalifikácie skutku ako trestného činu. Táto okolnosť aj v spojení s už spomenutými výpoveďami svedkov v teraz prejednávanej trestnej veci - B. M. i F. I. - aj podľa názoru súdu druhého stupňa obžalovaného F. K. jednoznačne usvedčuje v celom rozsahu aj zo spáchania skutku, ktorý je predmetom napadnutého rozsudku a to i vo vzťahu k jeho úmyslu ohroziť prevádzku verejného telekomunikačného zariadenia a s tým súvisiacim spôsobením poruchy prevádzky všeobecne prospešného zariadenia. Odvolací súd preto dospel k rovnakým skutkovým zisteniam a právnym záverom ako súd prvého stupňa a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými ten rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto v podrobnostiach len poukazuje na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku a odvolacie námietky obžalovaného preto nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich.

Vychádzajúc potom z takto správne zisteného skutkového stavu nepochybil okresný súd ani keď konanie obžalovaného F. K. právne posúdil ako zločin poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák.. Odvolací súd dospel k rovnakým skutkovým zisteniam a právnym záverom ako súd prvého stupňa a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými ten rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto v podrobnostiach len poukazuje na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku.

Pochybenie zo strany okresného súdu nezistil odvolací súd ani vo výrokoch o uloženom úhrnnom treste odňatia slobody, spôsobe jeho výkonu a náhrade škody. Obžalovanému F. K. uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, teda v upravenej (§ 38 ods. 2, ods. 5, ods. 8 Tr. zák.) zákonnej trestnej sadzbe stanovenej za najprísnejšie trestný čin (§ 286 ods. 2 Tr. zák.) zo všetkých zbíhajúcich sa trestných činov s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák. i § 39 ods. 1 Tr. zák. ako trest úhrnný, na výkon ktorého bol obžalovaný podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia je tiež zákonný a správny, keďže takto určený trest odňatia slobody v uloženej výmere zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu a súd I. stupňa v odôvodnení rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. vyložil, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokazované skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke trestu. Pokiaľ ide o právne úvahy súvisiace s výrokom o treste, mal na zreteli zásady ukladania trestov (§ 34 Tr. zák.) a v odôvodnení rozsudku sa konkrétne vyrovnal predovšetkým s kritériami určujúcimi druh trestu a jeho výmeru a dôsledne prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku i na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zák.

Keďže krajský súd nezistil pochybenie zo strany okresného súdu ani vo výroku o zaradení obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák.), pretože obžalovaný F. K. bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním teraz posudzovaných trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, ale ani vo výrokoch o náhrade škody, ktoré sú v súlade s ustanovením § 287 ods. 1 Tr. por., dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovaného F. K. zamietol podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.